

קידוש לבנה

הללו יה

הללו את יהוה מן השמים
הללוהו כל מלאכיו
הללוהו שמש וירח
הללוהו שמי השמים
הללוהו במרומים.
הללוהו כל צבאו.
הללוהו כל כוכבי אור.
יהמים אשר מעל השמים.
יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו.
ויעמידם לעד לעולם חק־נתן ולא יעבור.

יביט פעם אחת בלבנה קודם שיתחיל לברך ושוב לא יביט בה כלל:
ברוך אתה, יי אלהינו, מלך העולם, אשר במאמרו ברא שחקים,
וברוח פיו כל צבאם, חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם,
ששים ושמיים לעשות רצון קונם, פועל אמת שפעלתו אמת,
וללבנה אמר שתתחדש, עטרת תפארת לעמוסי בטן,
שהם עתידים להתחדש כמותה, ולפאר ליוצרים על־שם כבוד מלכותו.
ברוך אתה יי, מחדש חדשים.

ג"פ: ברוך יוצרך ברוך עושה ברוך קונך ברוך בוראך.
ורוקד ואומר ג"פ:
כשם שאני רוקד כנגדך ואיני יכול לנגוע בך,
כך לא יוכלו כל אויבי לנגוע בי לרעה.
ג"פ: תפל עליהם אימתה ופחד, בגדל זרועך ידמו כאבן.
ג"פ: כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל.
ג"פ: דוד מלך ישראל חי וקיים.
ואומר לחברו ג"פ: שלום עליכם.
ומשיב לחברו ג"פ: עליכם שלום.
ג"פ: סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל. אמן.

קול דודי הנהנה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות.
דומה דודי לצבי או לעפר האילים
הנהנה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מצויץ מן החרקים.

שיר למעלות

אשא עיני אל ההרים
עזרי מעם יהוה
אל־יתן למוט רגלך
הנה לא־ינום ולא ישן
יהוה שמרך
מאין יבא עזרי.
עשה שמים וארץ.
אל־ינום שמרך.
שומר ישראל.
יהוה צלך על־יד מינך.

יֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכָּכֵה
 יִהְיֶה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע
 וַיֵּרַח בְּלִילָהּ
 יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ
 יִהְיֶה יִשְׁמְרֶצְאֹתֶךָ וּבֹאֵךְ
 מִמַּעַתָּה וְעַד־עוֹלָם.

הִלְלוּ יְיָ |

הִלְלוּ־אֵל בְּקֹדְשׁוֹ	הִלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזוֹ.
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו	הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ.
הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר	הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר.
הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל	הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַגְבּ.
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ	הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ	הִלְלוּ־יְיָ.
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ	הִלְלוּ־יְיָ.

תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל: אֱלֹמָי לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל
 אֲלֵא לְהִקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים פְּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ - דְּיָם.
 אָמַר אַבְיִי: הִלְכָךְ צָרִיךְ לְמִימְרָא מְעַמְד.
 מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמְדָּבָר מִתְּרַפְקַת עַל־דְּדוּדָה
 וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָיֶךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 לְמַלְאֵת פְּגִימַת הַלְּבָנָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְעוּט.
 וַיְהִי אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְכְאֹר שְׁבַעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית.
 כְּמוֹ שְׁהִיתָה קָדָם מְעוּטָה,
 שְׁנֵאמַר: אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדוֹלִים.
 וַיִּתְקַים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתוֹב:
 וּבִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מִלְּפָם. אָמֵן.

לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מְזֻמֹּר שִׁיר.

אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ	יְאֵר פְּנֵינוּ אֶתְנוּ סֵלָה.
לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ	בְּכָל־גּוֹלִים יִשׁוּעָתֶךָ.
יְוֹדֶךָ עַמִּים אֱלֹהִים	יְוֹדֶךָ עַמִּים כָּלָם.
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים	
כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל	וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה.
יְוֹדֶךָ עַמִּים אֱלֹהִים	יְוֹדֶךָ עַמִּים כָּלָם.
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ	יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ.
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים	וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפֹסֵי־אֶרֶץ.

ויש אומרים גם 'עלינו', קדיש ושרים 'טובים מאורות'. והאדר"ת ואחרים העירו שזאת שגיאה לומר עלינו, הנובעת מהצמדת קידוש לבנה לתפלת ערבית, וראה מה שכתב הרב יעקב אפשטיין בספר חבל נחלתו כרך טו.